

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani
Judecător: S. Godorogea
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: E. Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

Dosarul nr. 2ra-2384/15

Î N C H E I E R E

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ion Druță
Liliana Catan, Iurie Diaconu

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Perju Petru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Perju Elizaveta împotriva lui Perju Petru privind recuperarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 mai 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani din 20 februarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 16 octombrie 2014, Perju Elizaveta s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Peiju privind recuperarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că Peiju Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Perju Elizaveta cu privire la încasarea datoriei în sumă de 10000 lei. Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani din 28.10.2013, instanța a respins cererea lui Perju Petru către Perju Elizaveta privind recuperarea datoriei ca fiind neîntemeiată. În cadrul procedurii de judecare a cauzei în fond a fost asistată de avocatul Vrabie Corneliu care a întocmit referința, a participat în ședința de judecată, a pus întrebări părților și martorilor în cadrul audierii acestora în ședința de judecată, a susținut discursul final, inclusiv la depus la dosar în formă scrisă. Instanța de fond a admis recuperarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3800 lei. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30.01.2014 s-a admis apelul lui Perju Petru și s-a casat integral hotărârea Judecătoria Rîșcani din 29.10.2013.

În cadrul judecării apelului a fost asistată la fel de avocatul Corneliu Vrabie. Pentru participarea în cadrul judecării apelului onorariul pentru serviciile avocatului au fost de 2500 lei. Conform bonului de plată seria ET nr. 527882 din 09.12.2013, această sumă a plătit-o integral. Bonul a fost depus la materialele dosarului.

Mai indică reclamanta că, ne fiind de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din 30.01.2014 a contestat-o cu recurs la Curtea Supremă de Justiție. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06.08.2014 recursul a fost admis, iar decizia Curții de Apel

Bălți din 30.01.2014 a fost casată integral, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătorei Rîșcani din 29.10.2014.

Pentru întocmirea recursului la CSJ a achitat conform bonului de plată seria WL nr. 831554 din 07.03.2014 și a bonului de plată seria WL nr. 831563 din 30.04.2014, onorariul avocatului Vrabie Corneliu suma de 1000 lei.

Conform hotărîrii instanței de fond, recuperarea cheltuielilor a fost admisă. În total a avut cheltuieli pentru serviciile avocatului conform bonului de plată în sumă de 3500 lei. Prin urmare, consideră, că suma de 3500 lei care i-a plătit-o avocatului Vrabie Corneliu reprezintă cheltuielile sale de judecată pe care le-a suportat ca urmare a unei cereri depuse de către Perju Petru.

Mai indică reclamanta că, în același timp, datorită faptului, că pînă la examinarea recursului la Curtea Supremă de Justiție, decizia Curții de apel Bălți din 30.01.2014 era cu caracter executoriu, Perju Petru s-a adresat executorului judecătoresc Oleg Romah care a pornit procedura de executare silită. În acest sens, la data de 27.02.2014 de către executorul judecătoresc Romah Oleg a fost intentată procedura de executare nr. 091-785 pentru executarea documentului executoriu nr. 2-177 din 30.01.2014 eliberat de către Judecătoria Rîșcani privind încasarea datoriei în sumă de 10 525 lei de la Perju Elizaveta în beneficiul lui Perju Petru. În procesul executării a fost sechestrat bunul imobil ce-i aparține cu drept de proprietate și anume terenul agricol cu suprafața de 1,5107 ha, amplasat în s. Grinăuți r. Rîșcani. Prin încheierea executorului judecătoresc, Romah Oleg 20.05.2014 bunul sechestrat a fost scos la licitație care nu a fost realizat din lipsă de cumpărători. În final, bunul i-a fost transmis la cererea creditorului Perju Petru, cu achitarea de către acesta a diferenței de 2770 lei. Nu a fost de acord cu această încheiere și a contestat-o la Judecătoria Bălți. Între timp a fost adoptată Decizia Curții Supreme de Justiție din 06.08.2014 prin care Decizia Curții de Apel din 30.01.2014 a fost casată integral, fiind menținută hotărîrea instanței de fond. În acest sens a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat instanței, suplimentar la cererea inițială, conducîndu-se de prevederile art. 83 lit. e) Cod de executare al RM, încetarea procedurii de executare pe motiv, că decizia Curții de Apel Bălți din 30.01.2014 a fost casată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06.08.2014 și menținută în vigoare hotărîrea Judecătorei Rîșcani din 29.10.2013. În ședința de judecată, executorul judecătoresc Romah Oleg a recunoscut acțiunea, s-a pronunțat pentru încetarea procesului. Mai mult ca atît a prezentat instanței încheierea privind încetarea procesului de executare din 15.08.2014, garantînd în același timp, că încheierea din 20.05.2014 privind transmiterea bunului imobil către creditorul următor nu o va aviza și că va anula toate măsurile asigurătorii. În acest context, reprezentantul a considerat ca relevant de a renunța la acțiune și încetarea procesului. Drept urmare, instanța a dispus prin încheierea Judecătorei Bălți din 18.08.2014, admiterea renunțului la acțiune cu încetarea procesului civil.

Astfel, pentru întocmirea contestației împotriva actelor executorului judecătoresc Romah Oleg, a contestației suplimentare și participarea în procesul legat de aceasta, a achitat avocatului Vrabie Corneliu suma de 2000 lei conform bonului de plată WL nr. 831581.

Solicită reclamanta obligarea pîrîtului de a-i recupera suma de 5 500 lei ca fiind cheltuieli de judecată sub forma onorariului plătit avocatului și cele legate de

procesul respectiv (taxa de stat, onorariul avocatului).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 20 februarie 2015, s-a admis integral acțiunea, s-a încasat de la Perju Petru în beneficiul Elizavetei Perju suma de 8000 lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică, ca fiind necesare și rezonabile și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 165 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 mai 2015, a fost respins apelul declarat de Perju Petru și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani din 20 februarie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 iulie 2015, Perju Petru a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au interpretat în mod eronat legea.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 02.06.2015 (f.d. 96), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Perju Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Perju Petru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Perju Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Liliana Catan

Iurie Diaconu